





Vzhůru proti nedopalkům

Jak si zajisté můžete všimnout při pohledu na městské chodníky a cesty, nejeden člověk se zděsí, když spatří ta moře cigaretových nedopalků všude, kam se jenom podívá. Pojdme se společně vydat na okružní cestu po městě Vysoké Mýto a probádejme všechna jeho zákoutí.

Dnes máme krásný, avšak opět trochu stereotypní den. Po pobytu ve školních lavicích jsou všichni přítomní znudění. Chtělo by to nějaké rozptýlení. Vydáváme se do místního parku na čerstvý vzduch. Cesta nám rychle ubíhá, sledujeme lidi, znavené z každodenní práce, jak zde hledají klid a únik před stresem. Náhle se otáčím směrem ke staleté lípě. Zaujala mne žena, která pod ní sedí. V ústech třímá cigaretu. Jen se na ní podívejme! Minuta, dvě a nedopalek letí k zemi. Tento rádoby neviditelný vandalismus jsme se rozhodli dnes vypořádat a zároveň se zamyslet, co by se dalo zlepšit na onom zlovyku.

No to snad není možné! Tolik nedopalků hyzdí tento krásný park. Projdeme se dále tímto „šedým městem“ a schválně zkusme veškeré vajglíky spočítat. Pochybuji, že budou stačit prsty na nohách i rukách všech zúčastněných. Začínáme si společně všimát věcí, které byly doposud pro náš zrak ukryty pod rouškou nevidomosti. Zeptám se vás na jednu otázku. Proč dochází k tomu, že sám člověk hyzdí obličej země? Cožpak není někdo kdo by svůj nedopalek vzal a hodil na předem vymezená místa? Ptáme se kolemjdoucích na jejich názor ohledně znečišťování přírody. Většina odpovídá, že by se s tímto problémem mělo snad něco dělat. Avšak, jak jsme nadále mohli vidět, skutek utekl. Ovšem nesmíme křivdit všem poctivcům, jež své nedopalky zodpovědně hází do odpadkových košů. Ano, i takové je zde možno spatřit. Existuje snad nějaký způsob, jakým by šlo tomuto neviditelnému zlu udělat přítrž? Jak se proti tomu může bránit obyčejný nekuřák, který je znechucen pohledem na rozslapané špačky po zemi? Právě na tyto otázky se dnes budeme ptát všech, kterým tento zlozvyk vadí.

Právě proti nám kráčí žena s nikotinovou drogou v ústech. Zjistíme tedy odpověď od prvního člověka: „Prosím vás, mohl bych se zeptat, co budete dělat s vykouřenou cigaretou?“ „Zahodím ji. Co bych s ní měla dělat jiného?“ Ano, je to přesně odpověď, jakou jsme předvíдали. Děkujeme dámě za názor a pokračujeme dál. Tentokrát je to ovšem muž, který je očividně sportovec. „Dobrý den, smím se zeptat, co si myslíte o cigaretových nedopalcích, pohozených na cestách?“ „Něco by se s tím mělo dělat! Vždyť je to hrůza! Kamkoliv se člověk rozhlédne, vidí samé špačky!“ odpovídá nám pán rozhořčeně. Konečně názor, na který jsme čekali. Přece jen dnešní lidé nejsou zkažení až do morku kostí. Stále lze najít jedince, kteří by proti zbytkům z cigaret bojovali. Bohužel i přesto v každém koutě tohoto parku můžeme pozorovat skupinky, z jejichž úst čpí tryskem kouřová clona. Vypadá to přesně tak, jak jsme očekávali, než jsme se na toto místo vydali. Dnes už kouří téměř každý člověk a valná většina, jak je vidno, nakonec odhodí nedopalek. Snad zde spatříme lidi, kteří pro čistotu chodníků budou něco dělat.

A vida! I tady lze najít občany, jež dělají veřejně prospěšné práce. Přestože je očividné, že nemají šanci zbavit park veškerých nedopalků, svítí alespoň maličká kapka naděje. Museli by tudy procházet s košťaty každý den. Slunce svítí, ptáci zpívají. Co můžeme udělat? Využijme tuto krátkou reportáž. Vzkazujeme tedy všem lidem dvacátého prvního století, aby se nad sebou trochu zamysleli. Jen se podívejte na chodníky před vašimi domy. Jaké by to bylo, kdyby každý odhodil nedopalek? Od čeho se staví ty malé, zelené věci na každém rohu? Ano, říká se jim koše! A přímo do nich odpadky patří. Prokážete tak službu nejen sobě, nýbrž celému světu.

Ovšem dost je poučování. Zajeďme se ještě podívat do našeho hlavního města-Prahy. Schválně, jaký nepořádek nalezneme tam. K našemu úžasu se to milionové město snaží pro tuto věc přece jen něco podnikat. Ještě, aby ne. Vždyť Praha, jak je známo, je historickým

centrem naší republiky. Zjišťujeme, že se zde uděluje pokuta až třicet tisíc korun za odhozený nedopalek. Konečně ochrana životního prostředí, jakou jsme hledali! Bohužel se dozvídáme, že, i přes velké peněžní sankce, se stále tento nešvar nedaří vymýtit. Všimáme si, že okolí frekventovaných míst jsou dokonale vyčištěna, a každou chvíli pozorujeme pracovníky technických služeb, jak uklízejí odpadky. Jdeme se projít do odlehlejších uliček. Zde už je však situace nevalná. Všude se na nás ze země usmívají ty proklaté špačky z cigaret. Pro srovnání se tedy situace v Praze nějak moc neliší od té ve Vysokém Mýtě.

Závěrem mé stručné reportáže bych chtěl podotknout, že nic není ztraceno. Uklízejte po sobě nedopalky. Vymýťme tento náš český nešvar. Pojďme spolu dál za lepším světem.